

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល
THE ARBITRATION COUNCIL

លេខ និងឈ្មោះសំណុំរឿង : ៣១/០៩ — សិប្បកម្ម មារី
កាលបរិច្ឆេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ : ថ្ងៃទី២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩

សេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល

(ធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា៣១៣នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ)

សមាសភាពក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីនិយោជក : **សេង រូចហ៊ុន**
អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីកម្មករនិយោជិត : **លីវ សុវណ្ណា**
ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយអាជ្ញាកណ្តាលទាំងពីរខាងលើ : **ប៊ែន ប៊ុនឈា**

ភាគីនៃវិវាទ

១- ភាគីនិយោជក

ឈ្មោះ : **សិប្បកម្ម មារី**

អាសយដ្ឋាន : ផ្លូវជាតិលេខ ២ សង្កាត់ចាក់អង្រែក្រោម ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទ : ០១២ ៣៤០ ៣៣២

ទូរសារលេខ : ០២៤ ៩៨៥ ១១៨

តំណាងភាគីនិយោជក :

១- លោកស្រី ជិន សារី

ប្រធានសិប្បកម្ម មារី

២- កញ្ញា ជិន ម៉ុំ

ប្រធានរដ្ឋបាល

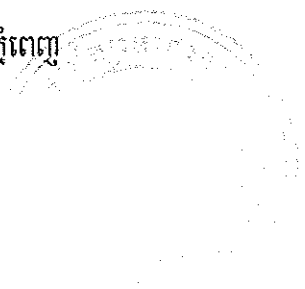
២- ភាគីកម្មករនិយោជិត

ឈ្មោះ : **សហគ្រាសហង់ត-សហជីវន្ត ប្រចាំសិប្បកម្ម មារី**

អាសយដ្ឋាន : ផ្លូវជាតិលេខ ២ សង្កាត់ចាក់អង្រែក្រោម ខណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទ : ០១២ ៦៥៨ ១២៩

ទូរសារ : គ្មាន

តំណាងកម្មករនិយោជិត :

- ១- លោក ម៉ឹម ធន មន្ត្រីដោះស្រាយវិវាទ សហព័ន្ធសហជីពខ្មែរ
- ២- លោក សុខ សារ៉ុំ ប្រធានសហជីពខ្មែរ ប្រចាំសិប្បកម្ម ម៉ារី
- ៣- លោក ណាន ចិន្តា អនុប្រធានសហជីពខ្មែរ ប្រចាំសិប្បកម្ម ម៉ារី
- ៤- លោក ខ្លុង ឧត្តម លេខាធិការសហជីពខ្មែរ ប្រចាំសិប្បកម្ម ម៉ារី

បញ្ហាភ្នំទឹក

(នៅក្នុងរបាយការណ៍ផ្សះផ្សាមិនសះជា)

១- បងប្អូនកម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើម៉ារី ផ្តល់ប្រាក់អតីតភាពការងារ ដោយហេតុថា បងប្អូនក៏ជាកម្មករដូចផ្នែកវាយណ័រណ៍ តម្បាញ ដេរស្បែកជើង ដែលកម្មករទាំងនោះទទួលបាននូវអត្ថប្រយោជន៍ទាំងនេះ ។ ដោយឡែកភាគីសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើម៉ារី មិនអាចផ្តល់តាមការទាមទារនូវប្រាក់អតីតភាពការងារជូនបងប្អូនបានឡើយ ដោយហេតុថា គ្មានច្បាប់ណាតម្រូវឱ្យសិប្បកម្មផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍នេះ ជូនកម្មករឡើយ ។

២- បងប្អូនកម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារ ឱ្យសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើម៉ារី ផ្តល់ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាព ដោយហេតុថា បងប្អូនក៏ជាកម្មករដូចផ្នែកវាយណ័រណ៍ តម្បាញ ដេរស្បែកជើង ដែលកម្មករទាំងនោះទទួលបាននូវអត្ថប្រយោជន៍ទាំងនេះ ។ ដោយឡែកភាគីសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើម៉ារី មិនអាចផ្តល់តាមការទាមទារនូវប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពជូនបងប្អូនបានឡើយ ដោយហេតុថា គ្មានច្បាប់ណាតម្រូវឱ្យសិប្បកម្មផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍នេះ ជូនកម្មករឡើយ ។

អំណាចយុត្តាធិការរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលទទួលអំណាចក្នុងការចេញសេចក្តីបង្គាប់នេះ ដោយយោងតាមជំពូកទី១២ ផ្នែកទីពីរ (ខ)(មាត្រា ៣០៩ ដល់ ៣១៧) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ប្រកាសស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល លេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ វិធាននៃនីតិវិធីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលដែលភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធនៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ និងប្រកាសស្តីពីការតែងតាំងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៧៦/០៧ កកបវ/ប្រក ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧ (អាណត្តិទី៥) ។

ការព្យាយាមផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូកទី ១២ ផ្នែកទី២ (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ ប៉ុន្តែការផ្សះផ្សានោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសះជានឹងគ្នាឡើយ ហើយរបាយការណ៍ស្តីអំពីការមិនសះជា លេខ ១៥៣ ក.ប/អ.ក/វ.ក ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី០៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។

សវនាការ និង សង្ខេបនីតិវិធីមុនពេលក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

ទីកន្លែងសវនាការ : ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល មជ្ឈមណ្ឌលភ្នំពេញ អគារ A វិថីសុផារស សង្កាត់ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ ។

កាលបរិច្ឆេទសវនាការ : ថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ (វេលាម៉ោង ០៨:៣០នាទី ដល់ម៉ោង ១១:០០នាទី)

បញ្ហានៃនីតិវិធី :

នៅថ្ងៃទី១៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៩ នាយកដ្ឋានវិវាទការងារ បានទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់សហព័ន្ធសហជីព ខ្មែរ លើករណីទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនកែលំអរលក្ខខណ្ឌការងារឱ្យកាន់តែល្អប្រសើរ ។ បន្ទាប់មក នាយកដ្ឋានវិវាទការងារបានចាត់តាំងមន្ត្រីជំនាញធ្វើការដោះស្រាយ និងផ្សះផ្សាជាបន្តបន្ទាប់ និងផ្សះផ្សាចុងក្រោយនៅថ្ងៃទី១៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ ដោយមិនទទួលបានលទ្ធផលសះស្បើយនឹងគ្នាចំនួន ០២ ចំណុច លើការទាមទារចំនួន ០២ ចំណុច ។ ចំណុចមិនសះស្បើយចំនួន ០២ ចំណុចនេះ ត្រូវបានបញ្ជូនមកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី០៣ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៩ តាមរបាយការណ៍ស្តីពីវិវាទការងាររួមមិនសះស្បើយ លេខ ១៥៣ ក.ប/អ.ក/វ.ក ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៩ ។

បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណុំរឿងរួចមក លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល បានធ្វើការកោះអញ្ជើញ ភាគីនិយោជក និងភាគីកម្មករនិយោជិតមកសវនាការ និងធ្វើការផ្សះផ្សា លើករណីមិនសះស្បើយចំនួន ០២ ចំណុចនេះ នៅថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ វេលាម៉ោង ០៨:៣០ នាទីព្រឹក ។

ភាគីទាំងពីរមានវត្តមាននៅថ្ងៃសវនាការរបស់អាជ្ញាកណ្តាល ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល បានព្យាយាម សួររកបន្ថែមនូវព័ត៌មានផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងទៅនឹងវិវាទនេះ និងបានធ្វើការព្យាយាមផ្សះផ្សាចំណុចមិនសះស្បើយ ទាំង ០២ ចំណុច បន្ថែមទៀត ដោយមិនទទួលបានលទ្ធផលសះស្បើយនឹងគ្នាទេ ។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹង ធ្វើការពិចារណា និងដោះស្រាយ ដោយផ្អែកលើភស្តុតាង និងការរកឃើញនៃអង្គហេតុ ដូចខាងក្រោម:

ឥស្សរកថា

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅពីភាគី : គ្មាន

ឯកសារ ឥត្តកថា ដែលក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយកមកពិចារណាមាន

ក- ឯកសារបានទទួលពីភាគីនិយោជក :

- ១- សេចក្តីថ្លែងហេតុរបស់លោកស្រីប្រធានសិប្បកម្ម មារី ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។
- ២- ប្រកាសលេខ ៤៦១ ឧតស.ប្រក របស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០៦ ។
- ៣- បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនៃសិប្បកម្ម មារី ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៧ ។

៤- កិច្ចសន្យាការងាររបស់លោក ខុង ឧត្តម ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៧ ដែលមានរយៈពេលមួយ ឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃទី០១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៧ ដល់ថ្ងៃទី០១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ។

៥- បញ្ជីបញ្ជូនទំនិញ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីកម្មករនិយោជិត :

១- វិញ្ញាបនបត្រចុះបញ្ជីកាសហជីពខ្មែរនៃក្រុមហ៊ុនទឹកផ្លែឈើ មារី លេខ ១២៦២ ក.ប/ក.វ. ចុះថ្ងៃ ទី ០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៧ ។

២- កំណត់ហេតុស្តីពីការបង្កើតសហជីពខ្មែរនៃក្រុមហ៊ុនទឹកផ្លែឈើ មារី ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩

៣- បញ្ជីឈ្មោះកម្មករនិយោជិត ដែលជាសមាជិកសហជីពខ្មែរ ។

គ- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

១- របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួម នៅសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើ មារី លេខ ១៥៣ ក.ប/ អ.ក/វ.ក ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។

២- កំណត់ហេតុដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើមារី ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ ។

ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

១- លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការ លេខ ១៣៣ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។

២- លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការ លេខ ១៣៤ កប/អក/វក/ លកអ. ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។

អង្គហេតុ

- ក្រោយពីបានពិនិត្យរបាយការណ៍នៃការផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណះអំណាងរបស់តំណាងភាគីកម្មករនិយោជិត និង ភាគីនិយោជក
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារបន្ថែម

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា :

- សិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើមារីបានចាប់ដំណើរការនៅឆ្នាំ២០០៣ ។ បច្ចុប្បន្ននេះ មានជួលកម្មករនិយោជិតសរុប ចំនួន ៥០ នាក់ ។
- នៅក្នុងសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើមារី មានសហជីពតែមួយទេ គឺសហជីពខ្មែរប្រចាំសិប្បកម្ម ដែលជាភាគីដើម បណ្តឹងក្នុងសំណុំរឿងនេះ ។

- ភាគីសហជីព និងនិយោជក បានបញ្ជាក់ទទួលស្គាល់ថា ក្នុងចំណោមកម្មករនិយោជិតទាំង ៥០ នាក់នេះ មានកម្មករនិយោជិតចំនួន ១៩ នាក់ ជាសមាជិកសហជីពខ្មែរ ។
- សហជីពខ្មែរ មិនមានភាពតំណាងបំផុតទេ ។

ចំណុចវិវាទទី១ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើ មារី ផ្តល់ប្រាក់អតីតភាពការងារ ដោយហេតុថា កម្មករនិយោជិតធ្វើការនៅសិប្បកម្ម ក៏ដូចកម្មករនិយោជិតធ្វើការ នៅផ្នែកវាយណ័រកាត់ដេរ និង ផលិតស្បែកជើងដែរ ហើយដែលត្រូវទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ដូចគ្នា

- កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើមារី ផ្តល់ប្រាក់អតីតភាពការងារជូនពួកគាត់ ដូចកម្មករនិយោជិតផ្នែកវាយណ័រកាត់ដេរ និងផលិតស្បែកជើងដែរ ពីព្រោះពួកគាត់បានបំរើការងារឱ្យសិប្បកម្មនេះជាច្រើនឆ្នាំ (ពី ០៤ ឆ្នាំ ដល់ ០៧ ឆ្នាំ) មកហើយ ហើយមិនដែលទទួលបានប្រាក់អតីតភាពនេះទេ ។
- កម្មករនិយោជិត បានលើកឡើងថា ប្រកាសរបស់ក្រសួងផ្តល់ជូនអត្ថប្រយោជន៍ នៃប្រាក់អតីតភាពការងារ និងប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពនេះ ជូនតែកម្មករកាត់ដេរដែលធ្វើការងារស្រាលៗ ចំណែកពួកគាត់ដែលធ្វើការងារធ្ងន់ៗក៏ត្រូវទទួលបានដូចគ្នាដែរ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបញ្ជាក់បន្ថែមថា កម្មករនិយោជិតធ្វើការទាមទារនេះ គឺដើម្បីឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលចេញសេចក្តីបង្គាប់ថា តើពួកគាត់មានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់អតីតភាពការងារនេះដែរ ឬ អត់ ។
- ភាគីក្រុមហ៊ុនបានបញ្ជាក់នៅក្នុងសវនាការថា កម្មករនិយោជិតសរុបទាំង ៥០ នាក់នេះ បែងចែកជាបីផ្នែក គឺ ផ្នែកផលិត មានកម្មករនិយោជិតចំនួន ១៩ នាក់ ផ្នែកឃ្នាំង មានកម្មករនិយោជិតចំនួន ០៦នាក់ និងផ្នែកទីផ្សារ មានកម្មករនិយោជិតចំនួន ២៥ នាក់ ។ ហើយពួកគាត់ទាំងនោះ ទទួលបានប្រាក់ខែ និងអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងៗ និងខុសៗគ្នា ។ កម្មករនិយោជិតផ្នែកផលិត និងផ្នែកឃ្នាំង ទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលគោលចំនួន ៥០ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ ក្នុងនោះក្រុមហ៊ុនបានផ្តល់ប្រាក់លើកទឹកចិត្តបន្ថែមទៀតគឺប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពចំនួន ២០០០០ រៀល និងប្រាក់រង្វាន់ធ្វើការទៀងទាត់ចំនួន ២០០០០ រៀល ក្នុងមួយខែ ប្រសិនបើកម្មករនិយោជិតនោះមកធ្វើការអត់ឈប់ក្នុងមួយខែនោះ និងទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលគោលតែមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ។ ដោយឡែកកម្មករនិយោជិត ផ្នែកទីផ្សារវិញ បែងចែកជាពីរក្រុមគឺ ក្រុមដែលប្រើប្រាស់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន (ម៉ូតូ ឬ រថយន្ត) ដោយខ្លួនឯង និងក្រុមដែលប្រើប្រាស់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន (ម៉ូតូ ឬ រថយន្ត) របស់ក្រុមហ៊ុន ហើយក្រុមហ៊ុនមិនបានផ្តល់ជូននូវប្រាក់លើកទឹកចិត្តនេះទេ ព្រោះសំអាងថា ពួកគាត់ទាំងនោះអាចរកកំរៃបានច្រើនជាងកម្មករនិយោជិត ផ្នែកផលិត និងផ្នែកឃ្នាំងតាមរយៈស៊ីភាគរយពីការលក់ ។

ចំពោះការទទួលបានប្រាក់កំរៃលើកទឹកចិត្តរបស់កម្មករនិយោជិតផ្នែកទីផ្សារមានចំនួនខុសគ្នា ទៅតាម ចំនួនទឹកផ្លែឈើដែលពួកគេអាចលក់បាន មានន័យថា លក់បានកាន់តែច្រើន ទទួលបានប្រាក់លើកទឹក ចិត្តកាន់តែច្រើន និងខុសគ្នាទៅតាមប្រភេទដែលកម្មករផ្នែកទីផ្សារនោះបានលក់ផលិតផល ។

- ភាគីក្រុមហ៊ុនបានអះអាងថា ខ្លួនមិនអាចផ្តល់ជូនកម្មករនិយោជិតតាមការទាមទារទាំងពីរចំណុចនេះ បានទេ ដោយហេតុថា ពុំមានបទបញ្ញត្តិណាមួយនៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឬ វិធានផ្សេងទៀត តម្រូវឱ្យផ្នែក សិប្បកម្មផ្តល់ប្រាក់អតីតភាព ឬ ប្រាក់រង្វាន់លើកទឹកចិត្តដល់កម្មករនិយោជិតរបស់ខ្លួនឡើយ ហើយអ្វី ដែលក្រុមហ៊ុនបានអនុវត្តកន្លងមកនោះ គឺមានលក្ខណៈប្រសើរណាស់ទៅហើយ ម្យ៉ាងទៀត ក្រុមហ៊ុន មិនបានលឺថា កម្មករធ្វើការទាមទារដូចខាងសហជីពបានអះអាងទេ គឺខាងសហជីពខ្លួនឯងជាអ្នកចង់ ទាមទារតែម្តង ។
- ចំណែកភាគីកម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសំរេចលើករណីនេះ ថា តើ ការងារប្រភេទណាទើបអាចទទួលបានប្រាក់អតីតភាព និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភទ្រទ្រង់ជីវភាព ព្រោះថា ពួក គេសព្វថ្ងៃនេះធ្វើការច្រន់ៗ ដោយត្រូវលើក លី សែង ទឹកផ្លែឈើជាច្រើន ។
- នៅក្នុងសវនាការ ក្រុមហ៊ុននៅតែប្រកាន់ពីគោលជំហរ ដោយមិនអាចផ្តល់ជូនតាមការទាមទាររបស់ កម្មករនិយោជិតពីប្រាក់អតីតភាពការងារ និងប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាពបានទេ ដោយហេតុថា ច្បាប់ស្តីពី ការងារមិនបានតម្រូវឱ្យសិប្បកម្មត្រូវផ្តល់ជូនទេ ។

ចំណុចវិវាទទី២ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើ មារី ផ្តល់ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាព ដោយហេតុថា កម្មករនិយោជិតធ្វើការនៅសិប្បកម្ម ក៏ដូចកម្មករនិយោជិតធ្វើការនៅផ្នែកវាយណាត់ណ្តាត់ដេរ និងផលិតស្បែកជើងដែរ ដែលទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍នេះ

- ភាគីកម្មករនិយោជិត និងក្រុមហ៊ុនបានឯកភាពថា ចំណុចវិវាទទី២ ខុសគ្នាពីការទាមទារចំណុចវិវាទទី១ ខាងលើ គឺដោយហេតុថា ចំណុចទាមទារទី១ គឺទាក់ទងនឹងប្រាក់រង្វាន់អតីតភាពការងារ ហើយចំណុច នៃការទាមទារទី២ គឺទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនផ្តល់ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាព ។
- ចំណែកឯអង្គហេតុនៃចំណុចទាមទារទី២នេះ គឺដូចគ្នានឹងចំណុចទាមទារវិវាទទី១ ដូចបានរៀបរាប់ ខាងលើ ។

ហេតុអ្វីបានជាសេចក្តីសម្រេច

នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ សហជីពខ្មែរប្រចាំសិប្បកម្ម មារី ដែលជាតំណាងកម្មករនិយោជិតបានធ្វើការទាមទារឱ្យ កម្មករនិយោជិតនៅសិប្បកម្ម មារី ។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងធ្វើការពិចារណាថា តើកម្មករនិយោជិតទាំងនោះ ត្រូវទទួលបានប្រាក់រង្វាន់អតីតភាពការងារ និងប្រាក់ឧបត្ថម្ភទ្រទ្រង់ជីវភាពដែរ ឬ ទេ ?

មាត្រា ២៦៨ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារចែងថា "ដើម្បីឱ្យអង្គការវិជ្ជាជីវៈទទួលបាននូវសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ ទាំងឡាយដែលច្បាប់ការងារនេះទទួលស្គាល់ ស្ថាបនិកនៃអង្គការវិជ្ជាជីវៈទាំងនេះ ត្រូវយកលក្ខន្តិកៈ និងបញ្ជីរាយ នាមនៃអ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងការដឹកនាំនិងកិច្ចការរដ្ឋបាល ទៅតំកល់ទុកនៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យការងារ ដើម្បី សុំចុះបញ្ជីកា ។..."

ក្នុងរយៈពេលពីរខែ ក្រោយពីបានទទួលសំណុំបែបបទសុំចុះបញ្ជីកា បើក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យការងារ មិនបានឆ្លើយតប ត្រូវចាត់ទុកអង្គការវិជ្ជាជីវៈនោះថា បានចុះបញ្ជីកាហើយ ។..."

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មាត្រា ២៦៨ ខាងលើនេះ មានន័យថា អង្គការវិជ្ជាជីវៈទទួល បាននូវសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍ទាំងឡាយដែលច្បាប់ការងារទទួលស្គាល់ នៅពេលដែលអង្គការវិជ្ជាជីវៈនោះទទួល បានការចុះបញ្ជីកានៅក្រសួងទទួលបន្ទុកវិស័យការងារ ។

លើសពីនេះទៀត ប្រការ ៥ នៃប្រកាស ៣០៥ កថាខ័ណ្ឌ១ ចែងថា " សហជីពទាំងអស់ដែលបានបង្កើត ឡើងនៅថ្នាក់សហគ្រាស ក្រឹះស្ថាន ស្របតាមមាត្រា២៦៨ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ មានសិទ្ធិតំណាងឱ្យផលប្រយោជន៍ របស់សមាជិករបស់ខ្លួន តាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ "

នៅក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា សហជីពខ្មែរបានទទួលបញ្ជីកាពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ នៅថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៧ ។ ហេតុដូច្នេះហើយ សហជីពនេះមានសិទ្ធិ និងផល ប្រយោជន៍ដែលទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់ស្តីពីការងារ ហើយគាត់មានសិទ្ធិក្នុងការតំណាងឱ្យកម្មករដែលជាសមាជិក របស់ខ្លួន ដូចដែលមាត្រា ២៦៨ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ និងមាត្រា ៥ កថាខ័ណ្ឌ ១ នៃប្រកាសលេខ ៣០៥ ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នឹងធ្វើការពិចារណា ដោះស្រាយវិវាទសំណុំរឿងនេះ ចំពោះតែកម្មករ និយោជិតដែលជាសមាជិកសហជីពខ្មែរប្រចាំសិប្បកម្ម ម៉ាវី ប៉ុណ្ណោះ ។

ចំណុចវិវាទទី១ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើ ម៉ាវី ផ្តល់ប្រាក់អតីតភាពការងារ ដោយហេតុ ថា កម្មករនិយោជិតធ្វើការនៅសិប្បកម្ម ក៏ដូចកម្មករនិយោជិតធ្វើការ នៅផ្នែកវាយណ័ក្ត កាត់ដេរ និង ផលិតស្បែកជើងដែរ ហើយដែលត្រូវទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ដូចគ្នា

ក្នុងករណីនេះ កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើ ម៉ាវី ផ្តល់ប្រាក់រង្វាន់អតីតភាពការងារដល់ កម្មករនិយោជិតធ្វើការងារចាប់ពីមួយឆ្នាំឡើងទៅ ទទួលបានប្រាក់រង្វាន់អតីតភាពការងារចំនួន០២ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ និងបន្ថែមចំនួន ០១ ដុល្លារអាមេរិកបន្តទៀត តាមចំនួនឆ្នាំរៀងមករហូតដល់ឆ្នាំទី៤ ទទួលបានប្រាក់ រង្វាន់អតីតភាព ចំនួន ០៥ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ ដោយសារពួកគាត់ ក៏ជាកម្មករនិយោជិត ដូចកម្មករនិយោ ជិតនៅផ្នែកវាយណ័ក្ត តម្បាញ ដេរស្បែកជើងដែរ ។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងពិចារណាថា តើកម្មករ និយោជិតធ្វើការនៅសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើ ម៉ាវី មានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់អតីតភាពការងារនេះ ដែរ ឬ ទេ ?

ចំណុចទី៥ នៃសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០១៧ សកបបយ. ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ ចែងថា "កម្មករ និយោជិត ដែលធ្វើការបានយូរនៅក្នុងរោងចក្រ ឬ សហគ្រាសណាមួយ ត្រូវបានប្រាក់រង្វាន់ការងារដូចតទៅ :-

៥.១-ធ្វើការចាប់ពីមួយឆ្នាំឡើងទៅ ត្រូវទទួលបានប្រាក់រង្វាន់អតិថភាពការងារចំនួន ២ ដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយខែ ។

៥.២-ធ្វើការចាប់ពី២ឆ្នាំឡើងទៅ ត្រូវទទួលបានប្រាក់រង្វាន់អតិថភាពការងារចំនួន ៣ ដុល្លារអាមេរិកក្នុង មួយខែ ពោលគឺ ០២ ដុល្លារអាមេរិកនៃឆ្នាំទី១ បូកនឹង ០១ ដុល្លារនៃឆ្នាំទី២ ។

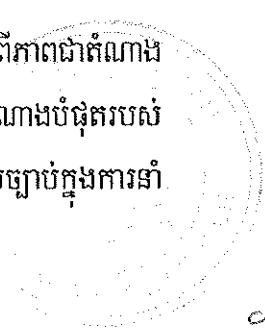
៥.៣-ធ្វើការចាប់ពី៣ឆ្នាំឡើងទៅ ត្រូវទទួលបានប្រាក់រង្វាន់អតិថភាពការងារចំនួន ៤ ដុល្លារអាមេរិកក្នុង មួយខែ ពោល គឺ ០២ដុល្លារអាមេរិកនៃឆ្នាំទី១ បូកនឹង ០១ដុល្លារអាមេរិកនៃឆ្នាំទី២ បូកនឹង ០១ដុល្លារអាមេរិក នៃឆ្នាំទី៣ ។

៥.៤-ធ្វើការចាប់ពី៤ឆ្នាំឡើងទៅ ត្រូវទទួលបានប្រាក់រង្វាន់អតិថភាពការងារចំនួន ៤ ដុល្លារអាមេរិកក្នុង មួយខែ ពោល គឺ ០២ ដុល្លារអាមេរិកនៃឆ្នាំទី១ បូកនឹង០១ ដុល្លារអាមេរិកនៃឆ្នាំទី២ បូកនឹង០១ដុល្លារអាមេរិកនៃ ឆ្នាំទី៣ បូកនឹង ០១ដុល្លារអាមេរិកនៃឆ្នាំទី៤ ។ "...

សេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០១៧ សកបបយ. ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ខាងលើ សំរាប់ផ្នែកវាយណ័ណ្ណ កាត់ដេរ និងផលិតស្បែកជើង ។

តាមខ្លឹមសារនៃសេចក្តីជូនដំណឹងខាងលើ មានន័យថា ប្រាក់រង្វាន់អតិថភាពការងារនេះ គឺសំដៅទៅលើ ការផ្តល់ជូនកម្មករនិយោជិតដែលបំរើការងារនៅផ្នែកវាយណ័ណ្ណ កាត់ដេរ និង ផលិតស្បែកជើង គឺមិនសំដៅទៅ លើការផ្តល់ជូនកម្មករនិយោជិតដែលបំរើការងារនៅផ្នែកផ្សេងៗទៀត ដូចជា ផ្នែកសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើ មារី ទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ គឺជាអ្នកចេញ ប្រកាសក្នុងការកំណត់ថា តើកម្មករនិយោជិតបំរើការងារនៅផ្នែកណាខ្លះ នឹងទទួលបានប្រាក់រង្វាន់អតិថភាពការ ងារនេះ ។ ក្រៅពីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ទាក់ទងនឹងការទាមទារនេះ មិនមានបទបញ្ញត្តិស្តីពី ការងារ កិច្ចសន្យាការងារ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ឬ អនុសញ្ញារួមណាមួយ ចែងពីការផ្តល់ប្រាក់រង្វាន់អតិថភាពការងារនេះ ជូនដល់កម្មករនិយោជិតផ្នែកសិប្បកម្មទេ ។ ហេតុនេះហើយ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា មិនមានមូល ដ្ឋានច្បាប់នៅក្នុងការទាមទារទាក់ទងនឹងចំណុចនេះទេ ។ ការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត មានលក្ខណៈលើសអ្វី ដែលច្បាប់ផ្តល់ឱ្យ ។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិតលើចំណុច វិវាទនេះ ជាវិវាទផលប្រយោជន៍ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់លេខ ១៣៤/០៨- ឈេហ្ស័ន.ចំណុចវិវាទទី៣) ។

កន្លងមក ទាក់ទងនឹងវិវាទផលប្រយោជន៍ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលតែងតែពិចារណាអំពីភាពជាតំណាង បំផុតរបស់សហជីពដែលជាភាគីនៃវិវាទ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ភាពជាតំណាងបំផុតរបស់ សហជីពនេះផ្តល់អំណាចផ្លូវច្បាប់ក្នុងការចរចាបង្កើតអនុសញ្ញារួមក្នុងក្រុមហ៊ុនមួយ និងសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការនាំ

សំណុំរឿងវិវាទអំពីប្រយោជន៍មួយមកឱ្យក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការដោះស្រាយ ។ ដើម្បីទទួលបានភាពជា
តំណាងបំផុតនេះ មាត្រា ២៧៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា សហជីពត្រូវចុះបញ្ជីកា និងត្រូវបំពេញ
តាមលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗទៀត ដែលមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ។

ម៉្យាងវិញទៀត ប្រការ ៤៣ នៃប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបបយ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៤ បានចែង
ថា "សេចក្តីបង្គាប់របស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលដោះស្រាយវិវាទពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍ នឹងមកជំនួស
អនុសញ្ញារួមសម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ ចាប់ពីថ្ងៃដែលសេចក្តីបង្គាប់នោះចូលជាស្ថាពរ លើកលែងតែភាគីចរចា
បង្កើតអនុសញ្ញារួមមួយដើម្បីជំនួសសេចក្តីបង្គាប់នេះ ។"

ប្រសិនបើសហជីពមួយ មិនទាន់មានភាពជាតំណាងបំផុតទេ នាំឱ្យសហជីពនេះមិនមានសិទ្ធិស្របច្បាប់
ក្នុងការធ្វើអនុសញ្ញារួមក្នុងនាមកម្មករក្នុងរោងចក្រទាំងមូលទេ (សូមមើលមាត្រា ៩៦ កថាខ័ណ្ឌទី២-ខ និង
ប្រកាសលេខ ៣០៥ ប្រការ ៩ កថាខណ្ឌទី ១) ។ សិទ្ធិនេះជារបស់សហជីព ដែលបានចុះបញ្ជីកា និងមានសមាជិក
ច្រើនជាងគេ ហើយបំពេញបានតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យឯទៀតដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២៧៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។

ជាទូទៅ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល បដិសេធពិចារណាវិវាទអំពីប្រយោជន៍ ប្រសិនបើសហជីពដែលនាំ
វិវាទការងារនោះ ជាសហជីពដែលមិនមានភាពតំណាងបំផុតនៅក្នុងរោងចក្រ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់លេខ
១០១/០៨ -ជីឌីអឹម ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី៣) ។

យោងតាមអង្គហេតុ និងភស្តុតាង សហជីពនេះបានចុះបញ្ជីកាត្រឹមត្រូវ និងមានសហជីពចំនួន ១៩ នាក់
ក្នុងចំណោមកម្មករនិយោជិតជាង ៥០ នាក់ ហើយសហជីពមិនទាន់មានភាពជាតំណាងបំផុតនៅឡើយទេ ។

ហេតុនេះ ផ្អែកលើការបកស្រាយខាងលើ នៅពេលដែលក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចលើវិវាទផល
ប្រយោជន៍ ពេលនោះភាគីនឹងមិនអាចធ្វើកូដកម្ម ឬ ឡូកអៅ ឬ នាំយកវិវាទអំពីប្រយោជន៍ផ្សេងទៀតមកកាន់
ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលជាថ្មីម្តងទៀតក្នុងអំឡុងពេលមួយឆ្នាំ ។

យោងតាមការបកស្រាយខាងលើនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា សហជីពខ្មែរប្រចាំសិប្ប
កម្មផលិតទឹកផ្លែឈើមារី មិនទាន់មានសិទ្ធិស្របច្បាប់ក្នុងការនាំយកវិវាទទាក់ទងនឹងផលប្រយោជន៍ មកដោះ
ស្រាយនៅក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលទេ ។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច មិនពិចារណាចំពោះការទាម
ទារនេះ ។

**ចំណុចវិវាទទី២ : កម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើ មារី ផ្តល់ប្រាក់ទ្រទ្រង់ជីវភាព ដោយហេតុថា
កម្មករនិយោជិតធ្វើការនៅសិប្បកម្ម ក៏ដូចកម្មករនិយោជិតធ្វើការនៅផ្នែកវាយណាវ៉ាណូ កាត់ដេរ
និងផលិតស្បែកជើងដែរ ដែលទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍នេះ**

ចំណុចទី១ នៃសេចក្តីជូនដំណឹងលេខ ០៣២/០៨ កប/ស.ជ.ណ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ ចែង
ថា " ផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវភាពរបស់កម្មករនិយោជិត ជាកូនជាង អ្នកធ្វើការម្តងម្កាល ឬ អណ្តែត

អ្នកសាកល្បង និងអ្នកពេញសិទ្ធិ ដែលធ្វើការនៅរោងចក្រ សហគ្រាស គ្រឹះស្ថានផ្នែកវាយនភ័ណ្ឌកាត់ដេរ និងផលិត
ស្បែកជើងក្នុងម្នាក់ៗចំនួន ៦ (ប្រាំមួយ) ដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិកក្នុង១ខែ។ ប្រាក់ឧបត្ថម្ភនេះ មិនត្រូវបានបូក
បញ្ចូលធ្វើជាប្រាក់ឈ្នួលសុទ្ធសាធទេ (ប្រាក់ឈ្នួលគោល) ។ ”

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា តាមខ្លឹមសារនៃសេចក្តីជូនដំណឹងខាងលើនេះ បានចែងយ៉ាងច្បាស់
លាស់ថា ការផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវភាពរបស់កម្មករនិយោជិត គឺធ្វើឡើងសំរាប់តែកម្មករនិយោជិត
ដែលធ្វើការនៅរោងចក្រសហគ្រាស គ្រឹះស្ថាន ផ្នែកវាយនភ័ណ្ឌ កាត់ដេរ និងផលិតស្បែកជើងតែប៉ុណ្ណោះ គឺមិន
គ្របដណ្តប់ទៅលើកម្មករនិយោជិតដែលបំរើការងារនៅផ្នែកផ្សេងៗទៀត ដូចជា ផ្នែកសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើមារី នេះ
ទេ។ ម្យ៉ាងទៀត នៅក្នុងកិច្ចសន្យាការងាររវាងកម្មករនិយោជិត និងក្រុមហ៊ុន ក៏ដូចជាបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ក្រុម
ហ៊ុនគ្មានបញ្ញត្តិណាមួយបានចែងអំពីការផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសម្រាប់ទ្រទ្រង់ជីវភាពនេះដែរ។ ចំណែកឯអនុសញ្ញារួម
រវាងភាគីទាំងពីរក៏ពុំទាន់មានដែរ។ ហេតុនេះហើយ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ទាក់ទងនឹងការទាម
ទាររបស់កម្មករនិយោជិតរបស់សិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើមារី មិនមានមូលដ្ឋានច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ឡើយ ដែលធ្វើឱ្យការ
ទាមទារនេះមានលក្ខណៈជាការទាមទារពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍ ព្រោះការទាមទារនេះមានលក្ខណៈលើសពីអ្វី
ដែលច្បាប់ផ្តល់ឱ្យ ដូចគ្នានឹងការទាមទារចំណុចវិវាទទី១ដែរ។

យោងតាមអង្គហេតុដែលបានរកឃើញ អង្គច្បាប់ និងហេតុផលដូចបានការពន្យល់ខាងដើម ក្រុមប្រឹក្សា
អាជ្ញាកណ្តាលសម្រេច ដូចតទៅនេះ៖

សម្រេច និង បង្គាប់

- ចំណុចវិវាទទី១:** មិនពិចារណាការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ឱ្យសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើមារី ផ្តល់ប្រាក់រង្វាន់
អតីតភាពការងារ ។
- ចំណុចវិវាទទី២:** មិនពិចារណាការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ឱ្យសិប្បកម្មទឹកផ្លែឈើមារី ផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភ
ទ្រទ្រង់ជីវភាព ។

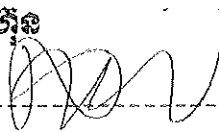
ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ : សេចក្តីបង្គាប់ជាប់កាតព្វកិច្ច

សេចក្តីបង្គាប់នេះនឹងក្លាយជាស្ថាពរភ្លាម ហើយអនុវត្តចំពោះភាគីតែម្តង បង្គាប់ពីសេចក្តីបង្គាប់នេះចេញ
ទៅ ដោយភាគីទាំងពីរបានយល់ព្រមជ្រើសរើសយកសេចក្តីបង្គាប់នេះ នៅថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។

ហត្ថលេខារបស់សមាជិកក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

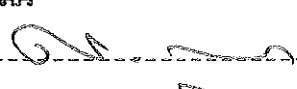
អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក :

ឈ្មោះ : **សេង វ៉ុចហ៊ុន**

ហត្ថលេខា: -----

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត :

ឈ្មោះ : **លីវ សុវណ្ណា**

ហត្ថលេខា: -----

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល :

ឈ្មោះ : **ម៉ែន ម៉ុនឃា**

ហត្ថលេខា: -----